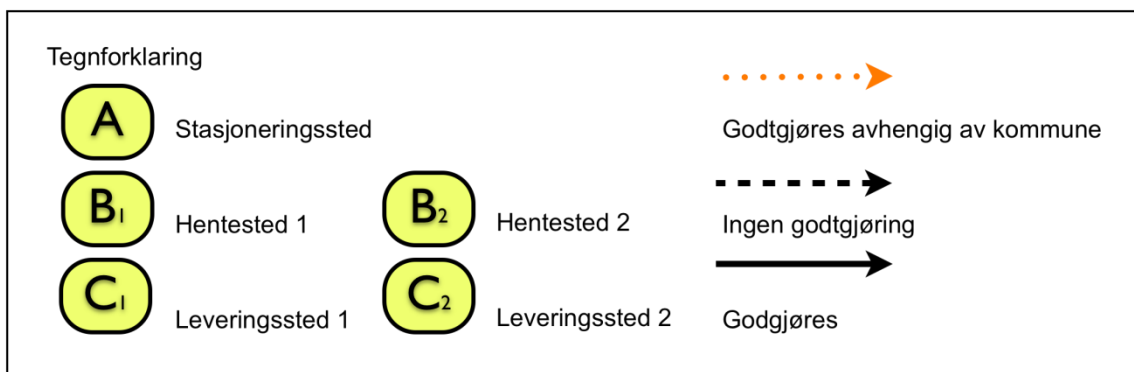
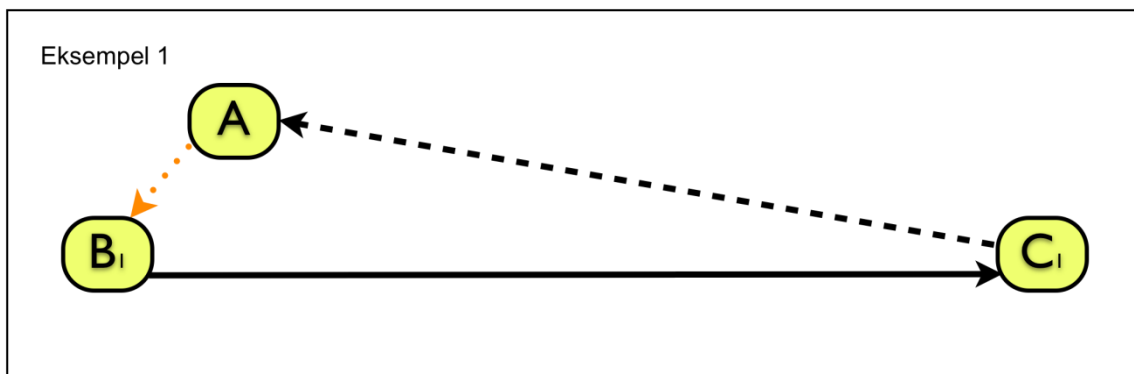

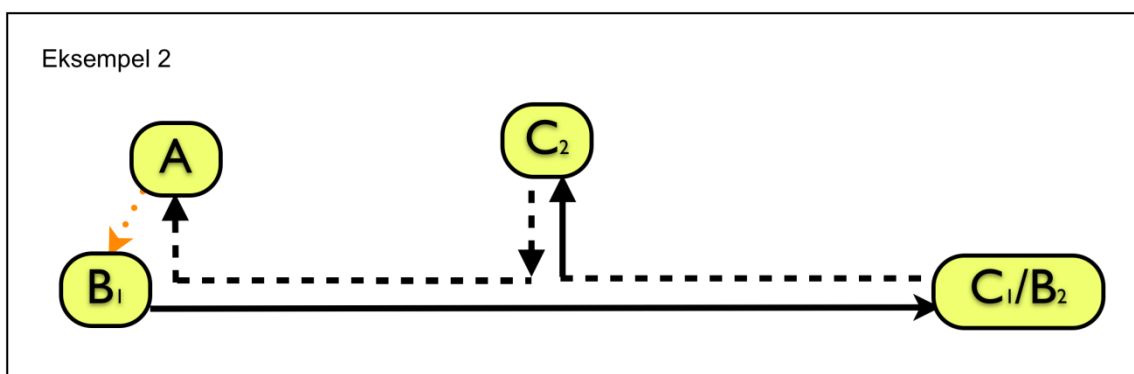
Kjøremønster

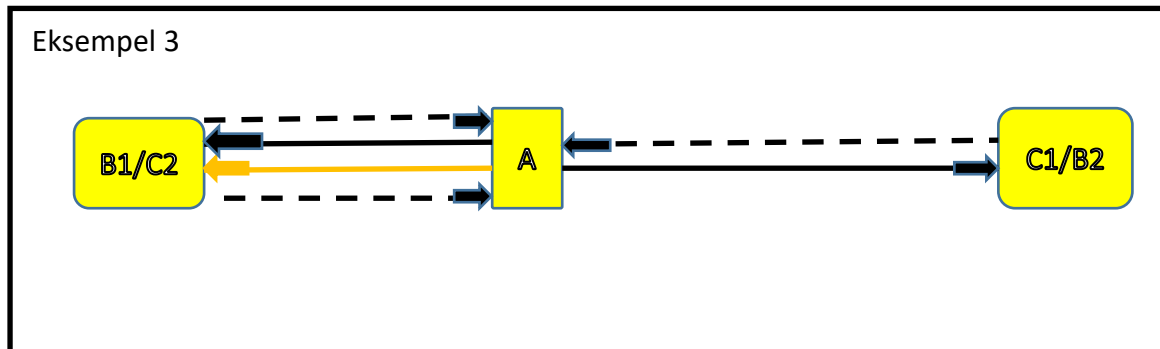
I eksempel 1 får leverandør betalt for kjøring fra A til B1 dersom dette er angitt i prisskjema, ellers ikke betaling. Leverandør får full betaling for distansen fra B1 til C1, men ingen betaling for distansen C1 tilbake til A uansett om det pålegges retur med passasjer tilbake til B1.

I eksempel 2 får leverandør betalt for kjøring fra A til B1 dersom dette er angitt i prisskjema, ellers ikke betaling. Leverandør får full betaling for distansen fra B1 til C1. Leverandøren pålegges retur med ny passasjer til C2. Leverandør får da betalt for den ekstra kjørelengde slik angitt i figur under.

Eksempel 3 gjelder leverandør som får betalt fra A til B1 etter angivelse i prisskjema. Leverandør får ingen betaling for distansen fra B1 til A. Leverandøren får full betaling fra A til C1. Leverandøren pålegges retur med ny passasjer fra B2 til A uten betaling, og full betaling fra A til C2. Det er ingen betaling fra C2 tilbake til stasjoneringsted A. Leverandør får da betalt for den ekstra kjørelengde slik angitt i figur under.

Dersom det oppstår situasjoner med andre kjøremønstre enn de som er beskrevet over må betaling avklares med Pasientreisekontoret så tidlig som mulig. Som prinsipp gjelder at leverandør ikke skal ha betalt for mer enn halvparten av utkjørt distanse.

Dersom endrede tekniske krav gir behov for endring av prismodell underveis i avtalen, vil dette gi grunnlag for prisforhandling mellom Leverandør og Oppdragsgiver. En slik endring vil for eksempel være at man er tvunget til å gå fra «fri retur»-system til «rundturtakst».